

blijk in onze „Avifauna van Batavia en Omstreken" (Ardea, 26/27, 1937/38, p. 52), waarin wij o.a. schreven: „Hoe het ook zij, hoewel wij er niet ten volle van overtuigd zijn, zou het ons allerminst verwonderen, als te eeniger tijd nesten met eieren of jongen van deze trekkers op Java gevonden werden." Vrij dikwijls hebben wij ook later deze vogels waargenomen op een tijdstip, dat zij reeds lang in hun zomerkwartieren op het vasteland van Azië hadden moeten terug zijn. Dit komt naar onze meening bij deze soort meer voor dan bij welke andere trekker ook.

Nu werd op 30 September 1942 iets opgemerkt, dat misschien eveneens een aanwijzing vormt in deze richting, want toen werd in het wildreservaat Oedjoeng-Koelon waar men de soort gedurende de wintermaanden van de gematigde gewesten vrij veelvuldig kan aantreffen, een exemplaar van deze bijeneter gezien met een insect, waarschijnlijk een libel, in de snavel boven een vrij uitgestrekt open of ijl begroeid terrein waarmede de vogel na wat te hebben rondgevologen achter het hoogere geboomte verdween. Er was meer dan voldoende gelegenheid om deze prooi op een voor de bijeneter geschikte plaats te „kroppen" (hoogere doode en ijlbebladerde boomen), zoodat gebrek daaraan niet de reden kan zijn geweest waarom de vogel de prooi in de vlucht meevoerde. Mogelijk is zooiets toch slechts als „Spielerei" te beschouwen, zonder dat er verder eenige beteekenis aan behoeft te worden gehecht, maar het leek ons toch wel de moeite waard het voorval te vermelden.

A. Hoogerwerf.

Merkwaardige nest-plaats van *Pitta guajana affinis* (Horsf.) op Java.

Het vinden van een nest van deze pitta in een bijna kalen boom op ongeveer 3 meter boven den grond is waarschijnlijk een niet alledaags voorkomend geval, waarom ik er hier melding van maak. De nesten, die wij tot nu toe van deze pitta te zien kregen, lagen zonder uitzondering in dicht of vrij dicht struikgewas of in een onkruid-vegetatie zooals van rotan, salak, verwaarloosde theestruiken e.d. in een gewoonlijk schaduwrijke omgeving en meestal lager dan 2 meter boven den grond.

Bedoelde vondst werd gedaan in het wildreservaat Oedjoeng-Koelon op 30 September 1942; het nest lag in een niet dikken boom in een mik, op de plaats waar de stam zich in enkele takken verdeelde. De boom — naar ik meen een gempol (*Ficus septica*) — was zeer ijl bebladerd en het nest kon op vrij grooten afstand worden gezien. Weliswaar stond de boom temidden van een secundairen opslag waar zelden of nooit een mensch den voet zette, maar deze was eveneens ijl en gaf het nest niet de minste dekking.

Het bevatte drie jongen, die nog klein en heel donker, bijna zwart waren met geelachtige mondhoeken en snavelpunt. Ze vormden in hun leelijkheid wel een buitengewoon groot contrast met de zoo fraaie oudervogels.

A. Hoogerwerf.

Jaarverslag over 1947.

In het Clubjaar 1947 bedankten drie bestuursleden, te weten: Dr C. Eijkman, Jhr Dr Ir F. C. van Heurn en Dr W. H. van Dobben.

In de opengevallen plaatsen werden in de vergadering van 19 October de heeren L. Coomans de Ruiter, W. Ph. J. Hellebrekers en Dr K. H. Voous benoemd.

Aan de beurt van aftreden was de heer Tsj. Gs. de Vries, die bij acclamatie werd herbenoemd.

Uitgeschreven werden slechts 2 vergaderingen, nl. 17 Mei te Denekamp en 19 October te Amsterdam, in hoofdzaak tengevolge van het feit, dat de datum der vergadering in den winter 46/47 op 22 December viel en die van den winter 47/48 op 18 Januari. Beide vergaderingen waren goed bezocht. Aan de Mei-vergadering te Denekamp was den volgenden dag een excursie verbonden naar de prachtige omgeving, met name een tocht langs de oevers van den Dinkel naar het Lutterzand. Begunstigd door schitterend weer, mocht deze tocht, waaraan door ruim 40 Clubleden werd deelgenomen, in alle opzichten geslaagd worden genoemd. De heer W. Dingeldein te Denekamp had de tocht uitstekend voorbereid.

Speciale vermelding verdient het Congres van de British Ornithol. Union te Edinburgh van 20—23 Juni met een vijfdaagsche excursie naar de Schotsche Hooglanden, waartoe ook onze Club werd uitgenoodigd. Van het Bestuur werden behalve de Voorzitter ook de heer De Vries afgevaardigd, terwijl nog verscheidene leden het Congres hebben bijgewoond en de excursie hebben medegemaakt.

Enkele buitenlandsche leden en een gast werden in de October-vergadering door den Voorzitter verwelkomd, nl. Miss Barclay Smith, Mr. Coombes en Mr. Dalgéty.

Op dien dag werd een uitstekende lezing gehouden door den heer Hans Bartels over de Woudreusbewoners van N.O. Sumatra en werden door hem zelf vervaardigde onovertroffen opnamen vertoond van neushoornvogels en roofvogels, die door den heer L. Maurenbrecher Sr. op schitterende wijze waren gekleurd.

In het Clubjaar 1947 werden met de Nederlandsche Ornithologische Vereeniging 2 gemeenschappelijke filmvertooningen in Amsterdam gehouden, te weten: op 20 September door den heer De Vos over waterwild in Canada en op 19 October door den heer Strijbos over zijn tocht met de „Willem Barentsz” naar het Zuidpool gebied. De opkomst was bevredigend: men stelt de pogingen van beide Besturen tot het houden van gemeenschappelijke lezingen en filmvertooningen op prijs.

De Nederlandsche Dierkundige Vereeniging hield op 13 December een „Symposion over trek”, waarvoor ook de Club van Nederlandsche Vogelkundigen en de N.O.V. uitnoodigingen ter bijwoning ontvingen. Meerdere Clubleden gaven van hun belangstelling blijk voor deze serie hoogst interessante causerieën. Tengevolge van het mislukken der Fusie-plannen (December 1946) bedankten voor het jaar 1947 meer leden dan in voorgaande jaren. Twee leden ontvielen ons door den dood, nl. de heer M. H. Kleyn, een van de trouwe leden der oudere generatie, die gedurende vele jaren geregeld de vergaderingen bezocht en vrijwel aan alle excursies deelnam en de heer C. Watzel.

Tegenover een totaal verlies van 17 leden staat een aanwinst van precies 17 leden, zoodat de Club met ingang van het jaar 1948 weer op het oude peil komt te staan.

De Club telt thans 7 eere-leden en 156 gewone-leden (waaronder 3 dames-leden). Bovendien waren er in 1947 33 abonnementen.

Een verblijdend verschijnsel is de toename der belangstelling voor onze Club van onze Zuiderburen; er zijn reeds 6 Belgische leden.

De Rekening en Verantwoording sluit met een voordeelig saldo van f 573.78.—

De 1ste Secretaris,
L. Coomans de Ruiter.